

Bram Vermeulen, Wakker

Ik droomde dat ik wakker was
Voor het eerst in mijn bestaan
Ik zag mijn eigen voeten
Over de aarde gaan

Ik zag mijn eigen handen
Ik kon ze zelf bewegen
En ik maakte er vleugels van
Geen mens houdt mij hier tegen

Ik vloog over de bergen
Ik scheerde over dalen
Herkende elke boom en beek
Hier kan ik nooit verdwalen

Ik raasde door de wolken
Ik lachte met de wind
Dit is de echte wereld
Waar in ik mij nu bevind

Ik landde op het water
En dook diep naar onder
Mijn vleugels vormden vinnen
Dat is hier niets bijzonders

Ik speelde met de stromen
Ik liet mij doelloos gaan
En wenste met al mijn dromen
Laat dit altijd bestaan

Ik vond mijzelf op het strand
Mijn vinnen waren weer voeten
Ik woelde door het warme zand
Hier nooit meer weg te moeten

Ik schreeuwde naar de zon
Laat mij hier eeuwig zijn
Om mijn wakker zijn te bewijzen
Deed ik mijzelf pijn

Maar heel de tijd wist ik al zeker
Straks zal ik weer gaan dromen
Aan het echte wakker zijn
Zal steeds een einde komen